

bama v Gradcu in Gorici že 28. februarja t. l. poslal, ob enem pa tudi domačim podružnicam poslal več odtisov za razdeljenje med vinorejce, kakor:

v Novomesto . . .	100 odtisov,
v Metliko . . .	100 „
v Krško . . .	80 „
v Mirno . . .	30 „
v Trebnje . . .	20 „
v Boštanj . . .	20 „
v Rateče . . .	15 „
v Vipavo . . .	100 „
v Bistrice . . .	20 „
v Senožeče . . .	5 „

Sl. c. kr. ministerstvo kmetijstva je z dopisom od 22. februarja t. l. št. 13418/1706 več iztisov g. Trientelnovega spisa z naslovom „Die Waldstreu“ (gozdna stelja) poslalo za razdelitev med naše gospodarje.

Centralni odbor, kateri v tem nemškem natisnjem spisu nahaja mnogo podučnega in koristnega, je sl. c. k. ministerstvo prosil 100 gold. subvencije za slovensko izdajo te knjižice, katera se mu je tudi dobrotnoodelila. Gospod vitez Gutmannsthal je prevzel spisovanje slovenske knjige po Trientelnovem nemškem spisu.

Ker se je nekaterekrat zgodilo, da so se iz subvencije nakupljena plemenska goveda proti zaveznemu pismu brez poprejšnjega dovoljenja subvencijskega odbora pred dvema minulimi leti dalje prodajala, je centralni odbor sklenil, vpeljati ostro pazenje nad takimi živalimi. Toraj se je obrnil do kmetijskih družeb v Lincu, v Gradcu in v Gorici za poročilo, kakošne naredbe varnosti imajo te družbe v tem oziru. Temu vprašanju so vse tri družbe radovoljno odgovorile.

Podružnica Metliška je s poročilom od 18. marca t. l. naznanila pomanjkljivosti pri zapiranju mej zoper zanešenje živinske kuge ter razodela svoje mnenje za odstranjenje teh pomanjkljivosti; toraj prosi družbo, naj se poganja pri državnem svetovalstvu za razglasenje nove postave za živinsko kugo ali pa za preiskanje dosedanje postave. Centralni odbor je ta spis natanko pretresel in sklenil, posnetek tega poročila poslati sl. c. kr. ministerstvu notranjih zadev, da ga blagovoljno pregleda in kot tvarino za novo državno postavo za odvrnjenje in vničenje goveje kuge.

Sl. deželna odbora Levovski in Zgornje-avstrijski v Lincu sta se obrnila do centralnega odbora za poročilo o učnem načrtu, o znotranji napravi, o visokosti vzdrževalnih stroškov, potem o fondih, iz katerih se tukajšnja kovaška šola vzdržuje. Obema željama je odbor radovoljno vstregel.

Z dopisom od 1. januarja t. l. št. 1214/1660 je sl. c. k. ministerstvo kmetijstva družbo povabilo, svoje mnenje izreči, ali bi ne bilo svetovati, naj bi se prepoved z ozirom na vvažanje vinskih trt iz ptujih dežel razširila na vvažanje sadnega drevja, da bi se trtna uš ne zanesla v deželo, ker namreč skušnija uči, da se ta preškodljivi mrčes nahaja tudi na korenini sadnih dreves. Centralni odbor je s poročilom 14. januarja t. l. št. 42 nasvetoval razširjenje te postave tudi na drevesa, ker je jako potrebna, k temu pa še opomnil, da naj ima ta zapoved z ozirom na trte kakor tudi z ozirom na drevesa popolno veljavo ne le za ptuje dežele, temuč tudi za one domače dežele, kjer se ta trtni sesavec zapazi.

Gospod Mihael Pregel, centralni odbornik in družbeni blagajnik, kateri je blagajniška opravila s hvalevredno natančnostjo čez 30 let opravljal, je koncem oktobra 1873 centralnemu odboru naznanil, da blagajniških in računskih opravil ne more več oskrbovati, in ga toraj prosil, naj ga oprosti službe. Centralni odbor si ni mogel kaj, kakor to popolnoma opravičeno željo

izpolniti, toraj gosp. Pregel-ju za velikoletni trud v imenu družbe naznanil toplo zahvalo, blagajniška in računsko opravila pa začasno izročil adjunkt družbenega tajnika Andreju Brusu, kateri je tudi ta opravila sprejel, dokler se ne izvoli ud centralnega odbora za blagajnika. Gosp. Brus je spisal račun za leto 1873 in proračun za leto 1874 ter ga predložil centralnemu odboru.

Da se družbeni denarji, očitne in privatne obligacije, drugi spisi in tudi subvencijski denarji, kateri obstojé iz velicih zneskov, in ravno tako tudi različni časopisi, računске knjige in spričevala morejo varno shranjevati, je centralni odbor kupil proti ognju in vlomljenju zavarovano Wertheimsko blagajnico, in to tem bolj, ker je družbeni blagajnik dotično odgovornost ali garancijo za prihodnost določno odpovedal.

Ta blagajnica je veljala z voznino in s postavljanjem 259 gold. 70 kr. in je zdaj v družbeni pisarni, kjer zdaj blagajniška opravila začasno oskrbuje tajnikov adjunkt gosp. Brus.

Njih ekscelenca gosp. minister kmetijstva je o priliki, ko je potrdil sprejem družbenih „Naznanil“ za l. 1871, izrekel zahvalo s pristavkom, da je to knjigo, katera slavno priča delavnost naše družbe, ukazal pridružiti bukvarnici ministerstva za kmetijstvo.

O 25letnici je centralni odbor Njih c. kr. apostoljskemu Veličanstvu v imenu kmetijske družbe voščil srečo in naznanil vdanost po adresi, katero je poslal Njih ekscelenciji gosp. ministru kmetijstva pl. Chlumezky-ju s prošnjo, naj jo izroči Nj. Veličanstvu.

Vsled dopisa 3. decembra 1873 je gospod minister to prošnjo radovoljno spolnil.

Naznanilo kmetovalcem.

Kmetijska družba Kranjska je nakupila iz državne podpore več ročnih mlatilnic in jih bo po zelo znižani ceni prodajala; občine in podružnice kmetijske družbe imajo pri nakupovanju prednost pred drugimi. Prodajale se bodo po ponudbah (ofertih) in sicer:

1. Vsak, kdor želi kupiti ročno mlatilnico, mora ponuditi za njo najmanj 70 gld., sicer se na njegovo ponudbo ne bo oziralo.

2. Vsaki ponudbi je priložiti 10 gold. kot zastava ali vadij.

3. Vsi prosilci, katerih ponudbe se sprejmo in se jim to naznani, so zavezani, mlatilnico v 14 dneh — sicer zapade vadij — v Ljubljani prevzeti in ponudeni znesek po odbitku vadija koj v gotovini plačati ter tretji stroške pošiljanja mlatilnice na odločeni kraj.

4. Kdor je mlatilnico kupil, nima pravice brez dovoljenja kmetijske družbe jo dalje prodati.

Vsi, ki želé kupiti take mlatilnice, se vabijo, da izročé svoje ponudbe kmetijski družbi do 25. t. m. in se v njih zavežejo, da se bodo držali tega, kar je v točkah 3 in 4 določeno.

Glavni odbor kmetijske družbe Kranjske.

V Ljubljani 9. julija 1874.

Ozir po domovini.

Kras nekdanj in sedaj.

V sporočilu gosp. c. kr. gozdarskega nadzornika, v katerem obširno govori o pogozdevanju Krasa, bemo, da je bil naš Kras nekdanj lep in gost hrastov gozd. Iz kraških okrajev Tržič, sv. Križ in Sežana so Benečani dobivali hrastov les, kakor pripoveduje povest, katerega so rabili pri napravi hiš in ulic; v zemljo